

בתי המשפט

א 003831/04

בית משפט השלום הרצליה

בפני סגן הנשיא

תאריך: 14/12/2006

כבי' השופט מאיר שנהב

התובע: **אורן קרויזמן**

ע"י ב"כ עו"ד ש. נתן ואח'

נגד

הנתבעות: **1. המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")**

2. אבנר איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד י. רהט ואח'

פסק דין

1. התביעה:

לפניי תביעת התובע, יליד 1968, לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו, לטענתו, בעטייה של תאונת דרכים שארעה ביום 23.6.03 (להלן: "התאונה") עת רכב על אופנוע מ.ר. 3652311, אשר השימוש בו בוטח ע"י הנתבעות, על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה - 1975.

2. ההגנה:

הנתבעות לא כפרו בחבותן לפיצוי התובע ולפיכך הכרעתי נדרשת בסוגיית הנזק בלבד.

בתי המשפט

א 003831/04

בית משפט השלום הרצליה

בפני סגן הנשיא

תאריך: 14/12/2006

כב' השופט מאיר שנהב

3. חוות דעת של מומחה רפואי:

ד"ר נ. שזר – אורטופד, אשר מונה כמומחה רפואי מטעם בית המשפט, קבע בחוות דעתו כי בתובע נותרה נכות צמיתה בשיעור של 3% בגין מגבלה תפקודית קלה בשוק רגל ימין וזאת עפ"י סעיף 35 (1) א-ב לתקנות המלייל. ניצוין כי המומחה השיב על שאלות הבהרה שנשלחו אליו מאת התובע ראה שאלות מיום 30.5.06 ותשובות מיום 6.6.06.

4. עדויות:

להלן תמצית עדויות העדים כפי שעלו מתצהיריהם ומתשובותיהם במהלך חקירתם הנגדית:

א. עת/1 - סיגל לוריה, אשת התובע טענה כי סייעה לתובע וטיפלה בו בתקופה שלאחר התאונה וליוותה אותו לטיפולים ובדיקות רפואיות. העדה תארה את מצבו של התובע, תלונותיו וקשייו בתקופה ממושכת לאחר התאונה, את טיפולה בו וטענה כי עובר לתאונה, היה התובע אדם עצמאי ופעיל, וכי עקב התאונה התקשה בפעולות יומיומיות בסיסיות, כושר עבודתו נפגע לתקופה ממושכת וכי החל לעבוד כעוזר באחד הגנים שבבעלותה החל מחודש יוני 2005, בהציגו עצמו כמנהל בהיותו נשוי לה.

בתי המשפט

א 003831/04

בית משפט השלום הרצליה

בפני סגן הנשיא

תאריך: 14/12/2006

כב' השופט מאיר שנהב

ב. עת/2 - אורן קרויזמן, התובע, תאר את פגיעותיו בתאונת הדרכים המעקב והטיפול הרפואי בעטיה, טיפולי פיזיותרפיה, הזקקותו לתרופות, כמו גם הניתוח הנוסף ביום 8.11.05 להוצאת מסמר ברגלו. התובע תאר את מגבלותיו בעטיה של התאונה וטען כי נכותו התפקודית עולה על נכותו הרפואית בין היתר בגין החמרה במצבו הרפואי. התובע טען כי עובר לתאונה היה אדם בריא ופעיל, עבד כמנהל בחבי שליחויות וכי עקב התאונה הפך לאדם חסר בטחון, המתקשה בפעולותיו השגרתיות.

התובע טען כי עקב התאונה נפגע כושר עבודתו למשך 502 ימים וכי מחודש יוני 2005 החל לעבוד כעוזר בגן הילדים שבבעלות אשתו. התובע טען כי עקב התאונה נגרמו לו הפסדי שכר והוא נזקק לסיוע הזולת והוציא הוצאות נסיעה והוצאות רפואיות.

5. הכרעה:

לאחר עיון בתיעוד שלפניי שכלל כתבי טענות, חוות דעת מאת מומחה רפואי שמונה מטעם ביהמ"ש (כולל תשובותיו לשאלות ההבהרה), תצהירי עדות ומוציגים, שמיעת תשובות העדים במהלך חקירתם ועיון בסיכומים החלטתי כדלקמן:

א. מהימנות עדי התביעה – התובע ואשתו:

במהלך חקירת התובע ובת זוגו (עת/1-2), ניתן היה להבחין בנקל, בהפרזותיהם ובעדות מגמתית למדי על גבול אי אמירת האמת. חבל שהתובע, כבעל דין, גייס את אשתו למסע נלוו שכזה, שלא הוסיף לו כבוד ורק הסב לו נזק. בערבו של יום התובע ואשתו הותירו רושם

בתי המשפט

003831/04 א	בית משפט השלום הרצליה
.	בפני סגן הנשיא
תאריך: 14/12/2006	כב' השופט מאיר שנהב

גרוע למדי באופן שלא אפשר מתן אמון בדבריהם ומשקל עדותם נפגע.

בדיקת תשובות התובע ובת זוגו מלמדת כי השניים בחרו לערפל את העובדות בנסיון נוסף להשליך טיח גס למדי כדי לזכות מן ההפקר וגרוע מכך, תוך זלזול ביכולתם של אחרים להבחין בכך.

במהלך תשובות עדי התובע, הבחנתי בהתחמקויותיהם מאמירה ברורה והחלטית בהתפלפלות או באמירות דו משמעיות עד ששכחו כי הפרזה זו חשפה את אי אמינותם שכן חלק מדבריהם לא התיישבו עם ראיות שהוגשו לבית המשפט. לעניין זה ראה תלושי שכר של התובע מהם עולה בבירור כי שכרו של התובע שולם בחלק מתקופת אי הכושר (ראה תלושי שכר בחודש 11/05) או העדר תלויות של התובע בגין מגבלות בעמוד שדרה מתני בעת בדיקתו ע"י המומחה הרפואי. התעלמות מתקופה בה קיבל התובע דמי אבטלה עקב התאונה יחד עם הפרזה רבה במאפייני עבודתו של התובע קודם לתאונה ולאחריה בסייעו לבת זוגו בניהול הגנים. לנוכח כל המקובץ, לא שוכנעתי ליתן משקל רב, וזאת בלשון המעטה, למרבית עדות התובע ואשתו ולפיכך הכרעתי תתבסס בעיקר על ראיות אובייקטיביות בעלות משקל שניתן לבסס עליהם קביעה שיפוטית.

נכות רפואית: ב.

בעלי הדין לא חקרו את המומחה הרפואי ולאחר עיון בחוות דעתו ובתשובותיו לשאלות ההבהרה הרבות שנשלחו אליו, שוכנעתי לאמץ את הערכותיו בחוות הדעת ובתשובות אלה ולקבוע כי נכותו

בתי המשפט

בית משפט השלום הרצליה
 בפני סגן הנשיא
 כב' השופט מאיר שנהב

א 003831/04
 תאריך: 14/12/2006

הרפואית של התובע בעטייה של התאונה מסתכמת בשיעור של 3% בהתאם לקביעת המומחה.

ג. נכות תפקודית:

לנוכח מכלול הראיות שלפניי, התרשמותי מהתובע במהלך חקירתו ובחינת מאפייני הנכות הרפואית שנקבעה לתובע, נוכחתי כי נכותו התפקודית של התובע אפסית וספק אם נותרה בתובע מגבלה כלשהי לאחר חלוף הזמן שהיטיב את מצבו של התובע.

יצוין כי נכותו הרפואית של התובע הינה קלה ומזערית למדי ומעיון בחוות הדעת ותשובות המומחה לשאלות שהופנו אליו, ניתן ללמוד כי נפקותה התפקודית של נכות זו דלה למדי והיבטיה ניצומצמיים, מה גם כי הראיות שלפניי מביאות למסקנה זו. טענותיו המגמתיות והמפורזות של התובע ובת זוגו, שלעניין מהימנותם כבר התייחסתי, לא בוססו ולא קיבלו שמוץ של גיבוי ראיתי אובייקטיבי, נהפוך הוא, מהתשתית שנפרשה לפניי עולה כי התובע שב לפעילות שוטפת, מאומצת ותקינה למדי, בתפקדו בניהול פעיל של הגנים שבבעלותה של אשתו, כשבפועל, התובע מנהלם ומתפעלם כבעלים או כשותף של הבעלים לכל דבר ועניין (לעניין זה ראה תשובותיו של התובע ובת זוגו במהלך חקירתם הנגדית).

לנוכח משקלן הדל של העדויות התובע ואשתו (שאת משקלן ניתן לקבוע רק אם היו ברשות בית המשפט מאזוניים עדינות לשקילת חפצים קלי משקל), העדר ראיות המבססות טענות התובע באשר למגבלות תפקודיות, בהתעלם מיטענות מגמתיות וכוזבות של עדי התובע יחד עם הודאות התובע באשר לתפקוד תקין למדי, שוכנעתי לקבוע כי בתובע לא נותרה נכות תפקודית בעטייה של התאונה וכי

בתי המשפט

א 003831/04

בית משפט השלום הרצליה

בפני סגן הנשיא

תאריך: 14/12/2006

כב' השופט מאיר שנהב

התובע סבל ממגבלות תפקודיות ממושיות למשך כחצי שנה מיום קרות התאונה ובנוסף סבל ממגבלה תפקודית מלאה וזמנית למשך כחודש נוסף לאחר הניתוח להוצאת המסמור וכי מגבלותיו התפקודיות פחתו בהדרגה לאחר תקופות אי כושר אלה, כך שניתן לקבוע, עפ"י הראיות שלפניי, בעיקר חוות דעת המומחה ותשובותיו לשאלות ההבהרה בהן התייחס גם לנכותו הזמנית של התובע, כי התובע סבל מפגיעה ממשית ומלאה בכושר עבודתו וביכולתו לתפקד למשך 7 חודשים, וממגבלה חלקית בכושרו למשך 5 חודשים נוספים כשחומרת הפגיעה הלכה ופחתה ובממוצע ניתן להעריכה בשיעור כולל של 30% ולפיכך הפיצוי בגין הפסדי שכר בעבר כמו גם סיוע הזולת יוערך עפ"י קביעותיי אלה.

הנוק: ד.

לנוכח קביעותיי דלעיל, הנני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבעות לפצות את התובע בגין ראשי הנוק השונים כדלקמן:

נוק בלתי ממוני: 1.

לנוכח נכותו הרפואית של התובע (3%) והמגבלות התפקודיות שנמשכו כשנה (ראה קביעותיי דלעיל), הנני מחייב את הנתבעות לפצות את התובע באב נוק זה בסכום כולל של 15,000 ש"ח בצרוף הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.